

հարցնել, առանց ասոց ընդունայն է ճամբորդութիւնը, վասն զի ամեն տեղ երկիրը նշնայէս կապոյտ է, ըստ ըր կը վագէ և ծայրն աղքատ ու վասանուն են ։

Հրամանրդ ալ կը հասկնաս, վրայ բերաւ գեղին մեծը, որ Սերովէնն առաններ ու բարոյական խօսքեր կը սիրէր, աս առաններն շատ բան հաւաքած է պղտի գրքոյկի մը մէջ, որ իր որդւոցը թողուց, կ'ուզէս մէկ քանին ըսել ։

Վերջերք մարդուս երջանկութեան կորստեամբք միայն կը յագին ։

Դաւազոյն է Վստուծոյ խաւրածը՝ քան թէ մարդուս ու զածը ։

Պէտք է ուրիշներուն ըրածին նըմանիլ, այլ որոնք որ աղէկ կ'ընեն ։

Իւր որ չարսիրսու մը կայ՝ շուտ մը երկու թշնամիք կը ծնանին ։

Սեծութիւնք եւ փառաւորութիւնք ծովու նման են ։ որչափ բազուխ, այնչափ աւելի վտանգաւոր է ։

Դաւազոյն ստացուածքը՝ ընտիր արուեստ մը ունենան է ։ Դաւազոյն է բարի բան մը գիտնալը ։ քան երեսուն չարիք ։

Ինչպէս որ կ'ուզես ուրիշներն ըզգբեղ համարին, ջանա այնպէս ըլլալ ։

(Պիտի շորտեմբոյ) ։

ԵՐԵՆԵԿԵԳՐԵԿԵՆԳ

Ներկայ ամոցս ժամանակագրական դէպքերուն մէջ նշանատոր է Իտալիոյ Թագաւորի երկրորդ որդի Վիտորէ (Նովակալ (Վիրալ) Իշխանի սրբազան տեղեաց այցելութեան գալը և դատած ընդունելութիւնը ։

Իշխանի գիմաւորութեան հանդէսը կատարուեցաւ քաղաքէն արտաքոյ Թագաւորաց Վերեզմանաց մօտ գրտնուած ձիթատան գաշտավայրին մէջ, ուր յատկապէս վրաններ պատրաստուած էին, կուսակալ Վալդիֆ Փաշայի հրամանաւ, ընդունելութեան համար և քաղաքիս զօրական Փաշան իւր զբոխտեմբոյ հանդերձ, (Վալդիֆ Փաշան ընդառաջ գնացած էր Իշխանին քանի մի ժամ ճանապարհ աւելի), բոլոր Հիւպատոսները իրենց Թարգմաններով, մեր Սրբազան Պատրիարքը եւ կու եպիսկոպոսներով և Թարգմանով, Յունաց և Լատինաց վանուց Թարգմանները և այլ նշանատոր անձինք կը սպասէին Իշխանը ընդունելու ։ Սոյն վրանաց մէջ դիմաւորութեան և ընդունելութեան սովորական խօսակցու-

թիւնները և մեծարանքը կատարուելէն զինի՝ Իշխանը աղեկցութեամբ գիմաւորաց և բոլոր հանդիտականաց զօրական նուագարանաց հնչումըքնէրով քաղաքը մտաւ Վասակապի (Հասայ) անուանեալ գոռնէն և իջեւանեւ յաւ կանխապէս պատրաստեալ հիւանդոցի մէջ ։

Իշխանը, իւր սակաւ օրեայ ներկայութեամբ Պաղեստինի մէջ, շրջապանց ի Հայր Վրբահամ, Իթթնէլէ ։ (Յովհաննու ծնունդ, Իթթնէլէ, Յորդանան և այլն, և այլա վերապին քաղաքընդ առնալով և բոլոր Հիւպատոսաց Պատրիարքաց և այլ մեծամեծաց հրաժեշտի այցելութիւնն ընդունելով՝ շքեղ հանդիսիւ ելաւ քաղաքէն ։

Իւրախտի է մեզ յայտնել որ Թագաւորագուն Իշխանը արտաքին շքեղ փառաւորութեանց հետ քաղաքական գեղեցիկ յիշատակ եւա թողուց Իսրուսաղէմի մէջ, այն է ինքնին սկզբնաւորութեան առաջին բաձը զարկելով մի գեղեցիկ հաստատութեան հիմնադրութիւն ըրաւ, քաղաքէս դառաւ յոր-

մտրաւոր տեղւոյ մը յայ, ուր պիտի պատապարին այբաւաներ և անկարող ճնորոց զուտկներ, ուսմունք և արւեստներ սովորելով: Այս հաստատութիւնը պիտի խնամուի Իտալացի մէջ կազմուած մի Բնկերութեան նը պատուիւր, որոյ նախագահն է ինքն Իշխանը:

Սակայն կը ցուենք որ Իշխանը քաղաքական բնդունելութեան համեմատ կրօնական բնդունելութիւն չըդատուատինաց կողմէն սրբազան տեղեաց մէջ, որուն պատճառ կը համարուին Յիսուսեան կրօնաւորները, որոնք իւրը թէ Ս. Պապէն հեռադրական յատուկ պատուէր ստացած են եղևր բը նաւ կրօնական հանդիսաւորութիւն ներ չը կատարել ՚ի պատու իշխանին:

Հնրխաբանին աղբի Ալեաոյ, Թմակարանին նախորած գրաւոր գրքանը:

1 Սկիսաւ պատմագիր առաջին Թարգմանութիւն հարազատ, բոլորազիր գրեալ ՚ի վերայ բամբակեաց հին Թողթոյ, քանի մի տարի յետոյ քան զԹարգմանութիւնն:

2 Լսացեաց մեկնութիւն յԱսկերել բանէ, հին բոլորագիր, բայց Թերի:

3 Վրիգորի նուսացոյ յաղաչս մարգկային բնութեան և բնութաութեան, նոտարագիր հին հասարակ Թըղթեաց, գրեալ ՌՁԵ (1636) Թիլին:

4 Երեսեօի Լամբրոնացոյ մեկ նութիւն սաղմնաց Վաւթի, նոտարագիր, հասարակ Թղթեաց, Թերի:

5 Աւետարան փորրագիր մաղաղութեաց, բոլորագիր, մանրանկար բնութի պատկերքը ՚ի լուսանցս, Թերթժ մի Թուղթ անկեալ է յորում է Թըւահանն և յիշատակարանն:

6 Յովհաննու Լոյսիպոսի Հնգկաց նուիրակի գիրք կոչեցեալ Վաշան սուրբ եկեղեցւոյ ո, գրեալ է ՚ի խնգրոյ Սուղայեցի Չեկիկեց Սիրսյեղ:

և հետը անտարբեր վարուիլ իրրեւ բանագրուածի հետ, ըստ որում Իշխանը կառահան կուտակցութեց մէջ անտալպապական է: Վուցէ այս էր պատճառն, որ Յիսուսեան կրօնաւորները բոլորովին սաննաիրոս գանուեցան և միայն Արանչեսկեանք տեղ տեղ Իշխանին ուղեկցեցան:

— Սոյն ամսոյս մէջ քաղաքս ժամանեց Ալլունիոյ Հիւսիսային Վաշնակցութեան նոր Հիւսիսայն Վարօն Յոն Ալաէն, որ նշանաւոր պաշտաններ վարած է իւր Տէրութեան համար և յեներալի աստիճան ունի:

Արսուի նմանապէս Թէ Վրուսիոյ Թագաժառանգ իշխանը առաջիկայ ա միանելուն մէջ այցելութեան պիտի դայ ՚ի սուրբ քաղաքս:

որի պարսն Վրիգորի որ ՚ի Մագրատ և ՚ի Թախանձելոյ ժողովրդեան Հնդկաստանի, որոյ պատճառ տուեալ են Սուրիաս Շոտթեցի և Վրբահամգաղասացի Հոսմեական վարդապետք, որը ջանային հերձուած արկանել ՚ի ժողովրդեան, բնդեմ որոց հզորագը նրս կուտելով հանդերձ եկեղեցական շանթիւք յորինէ և զղիրս դայս, յորում Հայաստանեաց եկեղեցւոյ ուղղափարութիւնն ցուցանէ բնդեմ Հոսմեականաց, այլ և ծԲ Ասպրեոց համապատուութիւնն, այլովքն հանդերձ Յորինեալ է մի կամ երկու ամալետոյ քան պթուականն Հայոց ՌՄԻ (1771): Ի յառաջարանին մանրամասն գրէ զկրօնական յուզմանց և զհերձուածոց, որ եղին ՚ի Հնդիկս: Ո՞նէ աղաւալեալ ըստ ոճոյ Միթմարոյ ալբայի: Արքիւն գլուխն է ողբ ՚ի վերայ կրօնական բաժանման Աղլիս մերոյ և սղթթ դառնայոց նոցս կրկին ՚ի մայր եկեղեցին խրեանց յորմէ հեռացան: